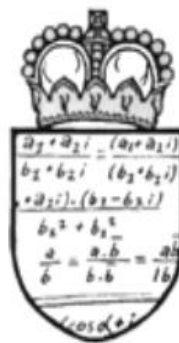

LOBKOVICÁK

č.3

II. ročník školního občasníku

Vydáno dne 31. 10. 2013

Do školy

*Do školy se těším moc
Nemůžu spát celou noc
Musím brzy ráno vstát
Na záda si brašnu dát*

*Pěšky nebo tramvají?
Rozmýšlím se potají
Pospíchám co síly stačí
V parku slyším jen zpěv ptačí*

*„Pospíchej, židli je málo,
budeš v koutě stát.“
To by tak ještě hrálo
Raděj budu déle spát!*

Anonymous

Poprvé ve škole

Časopis Základní školy náměstí Jiřího z Lobkovic, Praha 3

Je o všem co nás zajímá. Může do něj přispět každý z naší školy.

OBSAH :

Slovo má	2	Zážitky z prázdnin	11-14
U nás ve škole proběhlo:	3	Nový školní rok	14
- výlet do Walesu	3	- projekt Comenius	14
- školy v přírodě	4-5	- ze sportu	15
- .MDD	6	- ze školního parlamentu	16
- absolventské práce	7	Soutěže, olympiády	16-17
- školní dětský den	7	Ze školní družiny	17-19
- soutěž „Talent školy“	8-9	Novinky ze ZOO	21
- stužkování	10	Můj časopis	21
- poslední zvonění	10		
Diploma Comenianum	11		

SLOVO MÁ :

REDAKCE

Konec školního roku byl hektický, spousta akcí, blížící se prázdniny ...a tak jsme další vydání našeho časopisu posunuli až na říjen. Přesto Vám nezapomeneme připomenout poslední týdny minulého školního roku a pochopitelně nebudou chybět ani zážitky z prázdnin či ze zahájení nového školního roku. Děkujeme všem dopisovatelům za příspěvky.
Přejeme hezké čtení.

Po odchodu deváťáků hledáme nové spolupracovníky, kteří se chtějí podílet na vydávání školního časopisu. Pokud máte zájem o práci v redakční radě, chcete být dopisovatelem, přihlaste se. Hledáme i šikulky na malování.
Zájemci se mohou přihlásit u paní učitelky Černé nebo Hubičkové.

Těšíme se na Vás.

redakce

VE ŠKOLE PROBĚHLO :

BACK FROM WALES !

„Sláva, nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu.“ A to je co říct, protože ve Walesu, kam jsme se letos vypravili, prší skoro pořád. My ale měli slunečnou oblohu, vlahý přímořský vítr a příjemné jarní teploty.

Cesta byla dlouhá: vždyť jsme museli projet celou západní Evropou, pak se nalodit na trajekt, přeplout kanál a z přístavu Dover putovat do vzdáleného města Bath, kde byla naše první celodenní zastávka. K vidění tam toho bylo dost. Např. lázně z dob starých Římanů.

K večeru jsme zamířili do hlavního města Walesu, Cardiffu, kde na nás čekali hostitelské rodiny, teplá večeře a hlavně postel. Únava byla značná a to jsme hned druhý den vyrazili do malebné oblasti pobřeží Pembrokeshire. Nádherná příroda, písečné duny, staré hrady a houfy oveček kolem – to všechno nám zůstane v paměti. Zrovna tak jako tajuplný hrad Carew a středověký přílivový mlýn poblíž.

Na zpáteční cestě jsme ještě zastavili v přímořském městečku Tenby, ve kterém jsme obdivovali barevné domy a nádherné, nekonečné pláže. Vůbec se nám nechtělo zpět do Cardiffu, ale naše průvodkyně Dáša nám připravila skvělý program i na další den.

Brzo ráno jsme se vypravili do místa zvaného Swansea, neboli městečka Mumbles, kde se mimo jiné narodila C. Zeta Jones, a po jeho prohlídce jsme pokračovali dál na západ na poloostrov Gower. Nikdo, myslím, netušil, jak nádherný den to bude. V krajině plné vřesů a pasoucích se ovcí jsme objevili mystický kámen krále Artuše a udělali u něj společné foto.

Pak jsme pěšky doputovali na výběžek poloostrova Gower, abychom si mohli prohlédnout ostrůvek v oceánu, který se jmenuje Dračí hlava, dle legendy starých Vikingů. Někteří z nás se odvážně vydali na tento ostrov, protože to dovozoval odliv. Večer jsme byli dost zmoženi, ale i tak jsme se těšili na den poslední. Ten jsme se chystali prožít v Londýně, jako vždy při cestě zpět domů. A vyšlo nám i počasí! Z Londýnského Oka jsme udělali spoustu fotografií, prošli se kolem

Big Benu a budov parlamentu a pak už honem na člun na Temži.

Dojeli jsme až k parkovišti v Docklands, kde na nás čekal autobus a mísa teplých párků. Po krátkém odpočinku jsme zamířili k domovu a trochu smutně jsme jen mohli zamávat ceduli, na které stálo: **Croeso i Cymru! (Vítejte ve Walesu!)**

M. Korešová, kab AJ

ŠKOLY V PŘÍRODĚ:

Každoročně vyráží naši žáci do škol v přírodě. Většinou, v očekávání hezkého teplého počasí, v posledních měsících školního roku. Ani letošek nebyl výjimkou. Ale to počasí!!!

Jak to na takové škole v přírodě vypadá?

Dopoledne trochu učení, odpoledne obvykle sportovní program a vycházky do okolí - hlavní je pobyt na čerstvém vzduchu. Večer pak hrajeme společenské hry, soutěžíme, nechybí ani diskotéka. Důležité je být spolu a poznat se i jinak než jen ve školních lavicích. Mnohdy dokážeme překvapit sebe i druhé.

A kde všude jsme byli?

V květnu si pobyt v přírodě vybrali prvňáčci. **Chata Doubravka v obci Horní Sokolovec** byla místem jejich prvního společného pobytu. Mnozí byli celý týden bez rodičů poprvé. V péči svých učitelek a vychovatelek zvládli vše na jedničku.

Na začátku června, navzdory lijákům a stoupajícím hladinám řek, odjeli do přírody také pátáci. Počasí nebylo sice ideální, ale tak dlouho se těšili. Uznejte, že týdenní pobyt se spolužáky **v pensionu Skrýchov nedaleko Jindřichova Hradce** i při špatném počasí může být docela fajn.

Týden poté vyrazili společně také druháci, třetáci a čtvrtáci. **Hotel Esprit**, kde byli všichni ubytováni, se nachází **v údolí Svatý Petr, v nejkrásnější části Špindlerova Mlýna**, v rekreační oblasti Krkonoš. Nádhera.

Celý druhý stupeň jezdí již tradičně na školu v přírodě společně. Letos to bylo do **hotelu Semerink v Janově nad Nisou**.

Děti se tu navzájem lépe poznají, mají společné aktivity a utuží se vztahy nejen ve třídních kolektivech, ale i napříč mezi ročníky.

Druhá polovina června je ideální i proto, že máme již za sebou závěrečné zkoušení a snahu o dohánění vědomostí na poslední chvíli. Nic nás nestresuje a můžeme si školu v přírodě plně vychutnat.

J. Hubičková, redakce

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ

oslavily děti 1. A, B a 2. A již 31. května.
V CINEMA CITY zhlédly film

ČTYŘLÍSTEK VE SLUŽBÁCH KRÁLE.

S kreslenými kamarády se děti vydaly na Pražský hrad. Lev Aurix zavedl všechny k hrobce českých králů, kde na ně čekal Rudolf II. Dobrodružný příběh byl plný legrace, nečekaných zápletek a překvapení. Děti si odnesly nejenom příjemný kulturní zážitek, ale i malý dárek.

Jana Hudíková

Autory obrázků jsou:

*Josef Měkyš , 3. A
Barbora Sállová, 3. A
Zuzana Hušková, 3. B*

ABSOLVENTSKÉ PRÁCE :

Konání absolventských prací žáků 9. ročníků se stalo na naší škole již tradicí. Probíhá každoročně na konci školního roku od roku 2008.

Absolventská práce představuje shrnutí schopností a dovedností všech žáků, kteří končí základní školu. Žáci mají možnost předvést všem spolužákům, učitelům i rodičům, co všechno se ve škole naučili. Na práci pracují v průběhu celého školního roku.

Hned v září si vybírají svá témata a konzultanty z řad pedagogů. Volba není omezena výběrem z předem vypsanych témat. Každý může psát o čemkoliv, co ho baví, o co se zajímá, co prožil, co je součástí jeho každodenního života. A tak se setkáváme nejen s tématy o hudbě, sportu, cestování, trávení volného času, ale také s tématy z oblasti vědy, vývoje, techniky, nových technologií či zeměpisu, historie a literatury.

Na písemné části práce žáci pracují celé první pololetí a odevzdají ji k hodnocení svému konzultantovi. Ověří si zde, jak umí vyhledávat informace, zpracovat zvolené téma, jak zvládli práci s textem.

Ve druhém pololetí si připravují prezentaci své práce na interaktivní tabuli s využitím programu PowerPoint. V červnu pak seznamují diváky s obsahem své práce.

Stejně jako v předcházejících letech, tak i letos jsme byli svědky opravdu skvělých prací. Velmi často nás žáci dokáží překvapit svými schopnostmi a velmi vysokou úrovní svých prací. Mnozí jsou velmi dobře připraveni ke studiu na dalších stupních škol.

V letošním školním roce patřily mezi nejlepší tyto prezentace:

Austrálie mýma očima – Klaudie Procházková
Umění japonských zahrad – Vojta Kytko
Osudy židů za 2. světové války – Matyáš Kytko
Dvojčata – Klára Procházková
Hudba od 60. let do současnosti – Jan Landa
Veslování – Jan Fleissner

Tradiční veřejné prezentace nejlepších prací se konaly **26. června**. Přišli se na ně podívat příbuzní a přátelé vybraných žáků, ale i rodiče mladších žáků školy a také několik bývalých žáků. Kromě šesti oceněných své práce ještě prezentovali:

Jiří Fučíkovský – Karate
Tereza Černá – Zmařené talenty
Kryštof Keil – Geocaching

ŠKOLNÍ DĚTSKÝ DEN :

Poslední týden jsme uspořádali ve škole **Dětský den**. Jeho součástí bylo představení finalistů talentové soutěže a ve sportovním areálu pak probíhala celá řada sportovních a zábavných soutěží. Pro všechny byly připraveny sladké odměny.

redakce

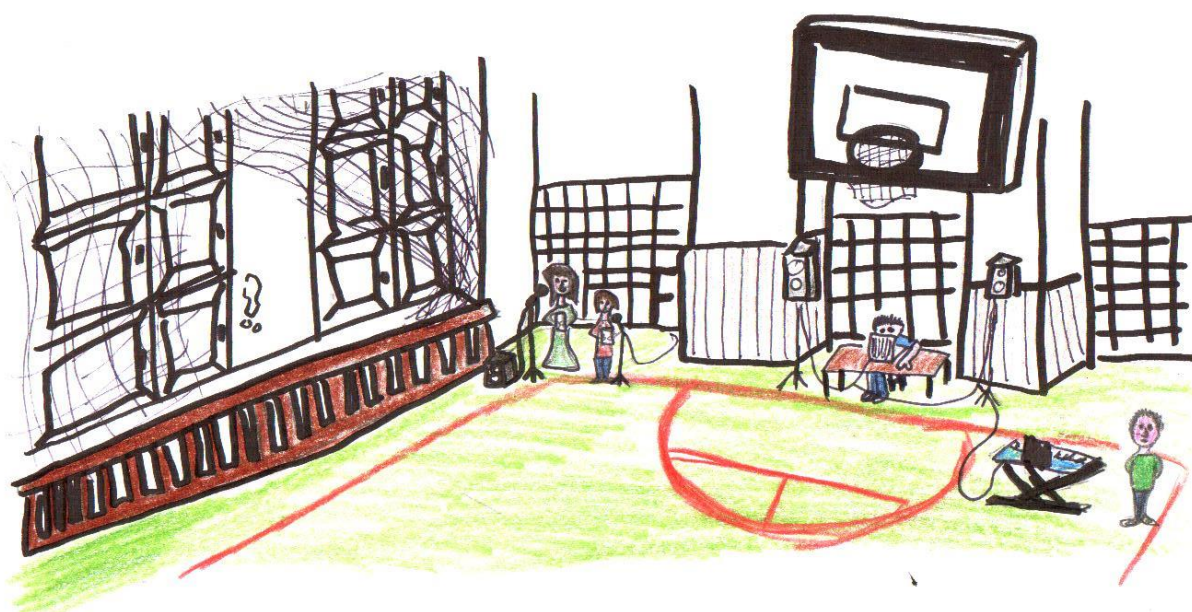
TALENT ŠKOLY :

TALENT

*talenty se to tu hemží
víc než na londýnské Temži
zpívaj, tančí, kroutí těly
jakoby snad vyhrát chtěli?
porotou jsou diváci*

*kdo z nich tu byl nejlepší?
kdo neúspěch obřečí?
dnes zvítězil dívčí duet
z radosti nám začal bulet!*

Anonymous

Od dubna prošli naši soutěžící dvěma přípravnými koly a ti nejlepší postoupili do školního finále.

V červnu pak proběhla samotná soutěž **Talent školy**. Ti, co se do soutěže přihlásili, předváděli své dovednosti - tancovali, zpívali, recitovali, hráli na hudební nástroje. Každý chtěl vyhrát, takže se všichni snažili dostat ze sebe maximum a získat si tak hlasy diváků. Soutěží provázeli dva sympatičtí moderátoři Marcela a Matěj, kteří vše vtipně komentovali. Celá soutěž se vydařila a rozhodně se nikdo nenudil.

Hlasovali všichni. A kdo se líbil nejvíce?

1. místo Karolína Soukupová a Eliška Hrachová - kytara, zpěv
2. místo Pavel Kšica - hra na klavír
3. místo Tereza Tůmová - gymnastika

Marcela Řepišová, 9. A

3. místo

2. místo

1. místo

Celá videa z vystoupení si můžete přehrát - odkaz najdete na našich web. stránkách.

ROZLOUČENÍ SE ŽÁKY 9. ROČNÍKŮ :

STUŽKOVÁNÍ

Poslední tečkou za školním rokem je rozloučení s nejstaršími žáky – s našimi deváťáky.

Stužkování je společenské odpoledne, kdy se žáci loučí se svými pedagogy a spolužáky.

Oficiální část odpoledne zahajuje paní ředitelka, následuje předávání pamětních listů, slavnostní stužkování a vyhodnocení nejlepších absolventských prací.

Pohoštění připravují pro své starší spolužáky žáci osmých ročníků. Nechybí ani hudba a tanec.

A nakonec

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ!

Je nutno školu opustit s trochou humoru

Diploma Comenianum

Městská část Praha 3 pořádala společenský podvečer při příležitosti ocenění nejlepších pedagogů škol a školských zařízení. Setkání proběhlo v Atriu, koncertní a výstavní síni, Čajkovského, Praha 3.

Mezi nejlepší oceněné pedagogy byla za letošní školní rok vybrána z naší školy paní učitelka **Mgr. Hana Urbanová**

redakce

ZÁŽITKY Z PRÁZDNIN

Nebojte se připojit

Léto a prázdniny jsou už sice dávno pryč, ale proč si je nepřipomenout z vašich postřehů?

Mnozí jste cestovali po světě i po Čechách, další trávili čas na táborech i soustředěních a někdo zůstal v důvěrném prostředí rodinných chat či chalup. Ale ať jste byli kdekoli, kdo měl oči a srdce otevřené, má jistě na co vzpomínat.

Děkuji všem, kdo nelenili a podělili se o své zážitky. A vy ostatní, nebojte se a zkuste se s námi podělit příště. Můžete své spolužáky třeba pozvat na zajímavé místo, netradiční akci nebo je seznámit s výraznou osobností. Můžete vytvořit vědomostní kvíz, namalovat obrázek, vtipnou karikaturu... Záleží jen na vás.

Pavla Houfková, kab.ČJ

Na chatě

O prázdninách jsem byl na chatě, kde jsme odpočívali, sportovali či chodili po blízkých hranicích. Naše chata je na severu Čech, velmi blízko u Polska, kam jsme se často vydávali. Nejbližší obchod je 5 kilometrů daleko, na kole je to asi 20 minut.

V domě je sice elektřina, ale topit musíme dřevem nařezaným v našem přilehlém kousku lesa. Do kamen je jednoduché přikládat, ale pokud na to někdo zapomene, nebo naopak přetopí, je těžké v domě o asi čtyřech obytných místnostech vydržet.

Mám naši chatu rád, protože spojuje pohodu s potřebou něco udělat pro to, abychom tu pohodu mohli udržet.

Anonym

Strašidelná noc ve stanu

O prázdninách jsem byla na chalupě a jednou večer jsem šla spát do stanu. Venku už byla tma, když jsem si nesla karimatku a spacák, abych se připravila ke spánku v našem velkém zeleném stanu. Věci na spaní jsem si uvnitř připravila a ulehla. Neusnula jsem hned, před spaním vždy přemýšlím, ale asi po půl hodině byly moje oči moc těžké na to, abych dokázala být vzhůru.

Spala jsem takové čtyři hodiny, když mě probudila potřeba si odskočit. Zvedla jsem se a chtěla otevřít stan, avšak v tom jsem uslyšela, jako by se něco plížilo okolo mého nočního příbytku. Strnula jsem a tiše poslouchala. Venku čmuchalo cosi, co mi nahánělo hrůzu. Něco to brekotalo a šeptalo snad neexistující slova. Bylo to malé, tím jsem si jistá.

I když jsem toho tvora neviděla, představila jsem si ho v hlavě. Podle mě to bylo něco ... démonického. Představovala jsem si to, ty oči ... červené, ďábelské oči. Ty oči, co viděla moje máma před lety v těch samých místech! Možná, že to byla jen má fantazie, ale i tak to bylo velmi děsivé.

Stále jsem trnula hrůzou a naslouchala těch zvukům - další dlouhé minuty. Pak stejně jak nečekaně to přišlo, to odešlo. Poslední, co jsem slyšela, byl skok na střechu stodoly, u které byl stan postaven, otevření jakýchsi dveří, tlumené dopadnutí a zaklapnutí dveří.

Byla jsem tak ráda, že je to pryč, ale stejně mi velký strach nedovolil se jít ven podívat. Nedokážu si vysvětlit, co to bylo a proč se to objevilo zrovna v tu dobu, co jsem nocovala ve stanu, ale vím, že už nikdy na chalupě ve stanu spát nebudu.

Marcela Řepišová, 9. A

Pét'a

Celé prázdniny většinou trávím u babičky na chatě. Babička má dvě kočky, Sannynku a Jerryho. Byl to poslední týden v červenci, když jedna z koček přinesla do chaty malého ptáčka. Chvilku trvalo, než si toho někdo všimnul, ale i tak se nám podařilo ptáčka zachránit a postarat se o něj. Měl potrhané křídlo a všude byla krev. Okolo oka měl spoustu písku, asi od toho, jak ho kočka tahala tou trávou, a krve. Mamka nejdřív myslela, že to oko nemá, a proto tolik krvácí, ale až když jsme mu oko ošetřily, tak nám došlo, že ho má v pořádku a že ta krev mu teče z poraněného křídla. Byla by hloupost toho ptáčka pustit třeba na pole, ještě ke všemu, když je zraněný.

S mamkou často zachraňujeme všelijaké malé savce, ptáčky nebo plazy, a proto jsme obě věděly, co máme udělat. Vzaly jsme přepravku pro kočky a daly do ní pár hadrů, seno a víčko od minerálky s vodou. Mamka ještě naposled ptáčka pečlivě ošetřila, dala ho do přepravky a já mezitím lovila všelijaký hmyz, abych moha ptáčka nakrmit.

Vždycky, když najdu nějaké takovéhle zvířátko jako je třeba krtek, ještěrka nebo ptáček, tak je pojmenuji. Je to vcelku legrační, ale já si nemůžu pomoci. Tak jako se nalezené mládě netopýra jmenovalo Tomík, tak ptáček dostal jméno Petr.

Všichni chodili k přepravce a tvrdili, jak Pét'a do večera nepřežije a jiné nesmysly, ale stačí chtít a nic se mu nestane. Většinou se mi podařilo nalezená zvířátka ošetřit nebo jim pomoci, jen párkrát se nepovedlo a oni nepřežili.

Ze začátku to vypadalo, že Pét'a bude hmyz odmítat, ale jakmile u něj nikdo nebyl, tak brouka nebo mouchu slupnul jako malinu. S Pét'ou to vypadalo nadějně, tak jsem šla ven s kamarádkou, aby měl chvíli klid. Venku už bylo šero, když jsem se vrátila domů, kde jsem zjistila, že Pét'a zmizel.

Bylo dost možností, jak mohl utéct. V přepravce bylo několik otvorů, kde by se asi neprotáhl, ale i tak mi bylo nejasné, jak se dostal ven. Mohl vylézt nebo ho mohla vyšťourat kočka, kdo ví? Tohle je jeden z desítky dobrých zážitků z prázdnin a já se o něj chtěla hodně dlouhou dobu s někým podělit.

Sára Penková, 9. A

Zážitek

Na začátku prázdnin jsme jeli do Chorvatska. Velice jsem se těšil. Když jsme dorazili, tak jsme se šli podívat do našeho apartmánu. Začali jsme nosit kufry. Po vybalení jsme šli k moři. Cesta byla dlouhá asi 500 metrů. Na pláži jsme zabrali dobré místo a šli do vody.

Asi třetí den našeho pobytu jsme si všimli, že jedna loď jede hodně rychle a táhne za sebou padák. Velice nás to zaujalo a šli jsme se podívat blíž. Na padáku byl totiž připevněn člověk. S bráchou jsme byli nadšení máminým nápadem to zkusit taky.

Nejdříve jsem se trochu bál, ale potom jsem se překonal a šel. Když jsme to zaplatili, tak jsme si nasadili podsedák a ten následně připnuli silnou karabinou k provazu, který byl spojen s padákem. Pokračování toho provazu plavčíci hodili z mola do lodi, která se následně rozjela vpřed. Viděli jsme loď, jak se jen vzdaluje a napíná provaz. Poté co se provaz napnul, trhlo to s námi a my se rychle sklouzli po laně, které tam bylo připraveno. Mysleli jsme, že padáme, ale místo toho jsme se vznesli asi do čtyřicetimetrové výšky. Byla to nádherná podívaná na pláž a hotely z výšky. Když jsme se vraceli k molu, tak loď zpomalila a my pouze čekali na studený dopad do vody. Vtom ale loď zrychlila a my se znova vznesli. Byla to nádhera, když jsme se na chvíli dole dotkli vody.

Ale pak už jsme opravdu přistáli do vody. Potom jsme doplávali k lodi a odjeli k pevnině. Když jsme se vraceli, mamka a táta čekali u mola, ze kterého jsme startovali. Loď zastavila a my vylezli, sundali jsme si podsedáky a cestou zpět na místo na pláži jsme rodičům všechno vyprávěli. Celý let trval asi 7 minut.

Byl to krásný zážitek, který bych si rád ještě jednou zopakoval.

Petr Horčík, 8..A

Norsko – Výlet na hřeben Besseggen

V létě jsme s mojí rodinou navštívili Norsko. Jeden den jsme si udělali výlet na hřeben Besseggen u jezera Gjende. Měli jsme v plánu dojít na druhý konec jezera a vrátit se nazpátek poslední lodí. Neodhadli jsme ale potřebný čas a dorazili jsme do přístavu o pět minut později, protože cesta přes hřeben Besseggen byla hodně náročná s vysokým stoupáním a klesáním.

V průvodci totiž psali, že cesta trvá asi pět hodin, ale táta se rozhodl, že to zvládneme za čtyři. Po prvních deseti minutách prudkého stoupání na hřeben jsme se zastavili a začali se dohadovat, že to asi nemůžeme stihnout. Řešili jsme to asi pět minut a právě kvůli těmto pěti minutám nám ujela poslední loď.

Za trest jsme museli jít osm kilometrů zpátky podél vody. K autu jsme dorazili okolo půlnoci. Mohli jsme být rádi, že jsme se opozdili právě v Norsku, kde je i v noci šero.

V Norsku jsme navštívili ještě Národní park Dovrefjell-Sunndalsfjella, kde jsme viděli divoké pižmoně severní (prehistorické zvíře podobné buvolu, ale hodně chlupaté). Zavítali jsme také do města Bergen, které patří k nejdeštivějším městům na světě, i my jsme tu pořadně zmokli. Vystoupali jsme na Preikestolen – „Kazatelnu“, žulový skalní útvar tyčící se nad Lysefjordem 604 metrů vysoko.

V Norsku je moc krásná příroda, ale bohužel je tam příliš draze.

Honza Kaisler, 9. A

ŠKOLNÍ ROK 2013/14

V novém školním roce máme spoustu novinek. Jednou z nich je, že do učebních osnov je zařazena **výuka druhého cizího jazyka**, což nejvíce ocení ti žáci, kteří chtějí studovat na středních školách. Na naší škole tak vedle angličtiny vyučujeme **německý a ruský jazyk**.

Zapojili jsme se také do nových projektů.

Projekt COMENIUS

je součástí evropského Programu celoživotního učení a je podporovaný grantem Národní agentury pro evropské vzdělávací programy (NAEP).

Přihlásili jsme se do dvou aktivit programu:

- Multilaterální partnerství škol (Comenius Partnerships)
- Hostitelská škola asistentského pobytu

Více čtěte na našich webových stránkách.

Multilaterální partnerství škol

V rámci projektu zástupci našeho pedagogického sboru spolu s učiteli z dalších devíti evropských zemí navštívili ve dnech 7. – 11. září **Skotsko**.

První hostitelskou školou byla menší základní škola nedaleko Edinburgu.

Cílem projektu je seznámit se s výukou, kulturou jiných zemí, výměna zkušeností a vzájemná spolupráce mezi školami.

Zahraniční učitelé se zúčastnili výuky a v závěru pobytu jim žáci předvedli, co vše se od nich naučili.

Hostitelská škola asistentského pobytu

V rámci této aktivity působí v tomto školním roce na naší škole asistent Luis Carlos Mendes de Teves z Portugalska.

Renata Hrubá

ZE SPORTU

Setkání s pětibojařem Davidem Svobodou

V pondělí 23. září jsme celá třída šli na besedu s Davidem Svobodou. Vyprávěl nám o tom, jak trénoval na LOH v Londýně 2012, kde vyhrál zlatou medaili. Odpovídal také na naše dotazy. Byl velmi sympatický, a tak nás potěšilo, že jsme se s ním mohli po besedě vyfotit, dal nám všem autogram. David Svoboda ale působil také trochu zvláštně, choval se na svých dvacet devět let nedospěle, připomínal nám Vojtu Kotka. Nelíbilo se nám, že při besedě neustále žvýkal žvýkačku, příště by ji mohl vyplivnout. Po besedě nám promítli ještě dokumentární film 6 Chances o šesti českých sportovcích, kteří reprezentovali Českou republiku na olympiádě v Londýně. Film nás zaujal, byl i vtipný.

M. Řepišová, K. Kováčová, C. Chiperi, A. Soukupová, B. Kubelková (9. A)

Obvodní kolo soutěže v přespolním běhu

Žáci 2. stupně se účastnili obvodního kola soutěže v přespolním běhu. V kategorii mladších žáků školu reprezentovali **Martin Kaisler (7. A)**, **Adam Lanc (7. A)**, **Matyáš Bloudek (7. A)**, **Adam Vakoč (6. B)**, **Filip Kašpar (6. A)**. **Martin Kaisler obsadil 1. místo**, jako **družstvo** jsme skončili na **2. místě**.

V kategorii starších žáků soutěžili Jan Kaisler (9. A), Mirek Klicman (9. A), Tomáš Brejcha (9. A), David Ambrož (8. A) a Vojtěch Janda (8. A).

Matyáš Bloudek 7. A

Ze školního parlamentu:

- Proběhly nové doplňující volby do školního parlamentu.
- Pokračuje soutěž „domácí mazlíček“ – obrázek s krátkým článkem.
- Třídíme odpad a soutěžíme, kdo bude nejlepším ve sběru papíru.
- Zapojení a pomoc při realizaci školních projektů a akcí.

redakce

SOUTĚŽE

Kuchařská soutěž časopisu Bridge.

Žáci Aj semináře [Matyáš Bloudek](#) a [Ivo Bednář](#) vstoupili do kuchařské soutěže časopisu Bridge. Úkolem bylo vytvořit vlastní recept v angličtině, uvařit nebo upéct podle něj, vyfotit výsledný pokrm a snímek spolu s receptem zaslat do redakce časopisu. Uzávěrka je sice až v březnu roku 2014, ale vzhledem k nabitému programu našeho semináře se chlapci pustili do práce již teď. Ostatní žáci samozřejmě pomáhali a přispěli i výrobou ozdob.

Takže držíme palce! Ceny jsou velmi lákavé a zkušenost k nezaplacení.

M. Korešová

OLYMPIÁDY

Logická olympiáda

Logická olympiáda je soutěž pořádaná Mensou České republiky založená na logických úlohách, jejichž řešení vyžaduje samostatný a kreativní přístup. Nerozhodují zde naučené znalosti, ale schopnost samostatného uvažování a pohotového rozhodování.

Do letošního ročníku se ve všech třech kategoriích zaregistrovalo 41 109 soutěžících z 1 969 škol z celé České republiky.

Z naší školy se v kategorii A (1. – 5. třída) zaregistrovalo 10 žáků, dva žáci úlohy neřešili. V této kategorii bylo 9042 soutěžících, z toho 970 v kraji Praha.

Z našich se nejlépe umístila [Barbora Klinerová ze 4. A](#), a to na 9. místě v kraji a 39. místě celkově ze všech soutěžících a [Matyáš Záhorovský také ze 4. A](#) na 37. místě v kraji. Oba postoupili do pražského kola, které se koná v pátek 8. 11. v Gymnáziu Mensa v Praze 6.

Velmi jim oběma gratulujeme a budeme jim držet palce.

V kategorii B (6. – 9. třída) jsme měli 20 registrovaných a všichni se zúčastnili. Nejlepší z našich byla Apolena [Soukupová z 9. A](#) na 100. místě z 1024 účastníků v kraji.

Hana Urbanová, kab. M

ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY

V květnu děti školní družiny připravily pro své maminky sladkou pochoutku s kytičkou ke Dni matek. Korunky na překvapení si děti vydělaly výrobou a prodejem obrázků a klobouků.

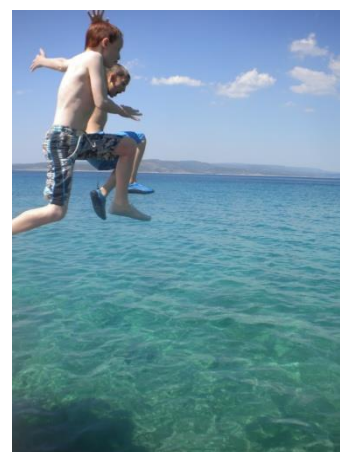
V červnu přišla do školy na školní hřiště policie se záchranářskými a hlídkovými psy. Děti mohly vyslechnout přednášku s názornou ukázkou o pejscích, kteří zachraňují lidi a pomáhají jim. Dále si mohly děti vyzkoušet těžký oblek figuranta a na závěr si pohladit krásné německé ovčáky.

Letní tábor Chorvatsko 28. 6. – 7. 7. 2013

V létě děti ze školní družiny vyrazily za sluníčkem do Chorvatska. Užili jsme si koupání v mořských hlubinách a pátrali po pokladech v mořském světě. Jeden den jsme si zahráli na mořské panny, další den jsme se vydali na lodní výpravu s opravdovými námořníky. Při jízdě na ostrov si děti užily diskotéku na lodi.

Každý večer jsme si zašli zamlsat do cukrárny na obrovskou zmrzlinu. Po mlsání pak děti hádaly jednoho mořského živočicha, kterého představoval vždy jeden dospělák.

Po skončení následovala druhá večeře, soutěžní hry a diskotéka. V den odjezdu jsme měli štěstí – na pláži jsme potkali herce Jana Čenského, který se s námi ochotně vyfotil. Letní tábor jsme si moc užili a už se těšíme na další mořský tábor.

Všechny děti byly úžasné a velký dík patří všem dospělákům.

Marta a Sandra

Novinky ze ZOO Praha

I v letošním roce jsme zakoupili permanentku do ZOO Praha, a tak informujeme:

EXPOZICE V ZOO:

Postupně se otevírají další části spodní části zoologické zahrady poničené během katastrofické **povodně**, která Zoo Praha postihla v červnu 2013. V měsíci září to byly voliéry dravců, Dětská zoo a pavilon Sečuán.

Byla již zprovozněna i **Lanová dráha**, která funguje denně mimo pondělí od 9:30 do 17:00 hod.

Nokturno Indonéské džungle opět ožilo
volně poletujícími kaloni egyptskými

Můj první časopis

Žáci z loňské 2. A si zkusili zahrát na redaktory a vymýšleli svůj první časopis. Někteří projevili dobrou fantazii a s radostí dětský časopis sestavili. Podívejte se, jak se jim to podařilo:

Hana Hainzová

Návštěva z vesmíru

Naši školu dne 21.10. 2013 poctil svoji návštěvou medvídek Teddy. Hledá nové kamarády a nový domov.

Naším úkolem bude udělat vše, aby se medvídkovi v naší zemi líbilo, představit mu život na naší škole, ve městě a celé republice. Prvním úkolem je najít medvídkovi jméno a vytvořit Logo projektu.

Marta a Sandra

Na přípravě časopisu se podíleli:

Redakce: Mgr. J. Hubičková, Mgr. I. Čulák, Mgr. B. Brožová,

Dopisovatelé: S. Penková 9. A; P. Horčík 8. A; J. Kaisler 9. A

M. Řepišová 9. A; M. Bloudek 7. A

Mgr. H. Hainzová, Mgr. H. Urbanová, Mgr. B. Brožová, Mgr. M. Korešová,

J. Kaifer, Mgr. J. Hudíková, Martina a Danča, PaedDr. Hrubá,

Obrázky: J. Měkyš, 3. A; B. Sálková, 3. A; Z. Hušková, 3. B; A. Soukupová 9. A